

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 3930/2019
05.11.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић и Данијеле Николић, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Миле Ранкић адвокат из ..., против туженог ЈП „ЕПС Београд“, Огранак РБ „Колубара“ ДОО Лазаревац, ради поништаја решења, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3857/18 од 05.09.2019. године, у седници већа одржаној дана 05.11.2020. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3857/18 од 05.09.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лазаревцу П1 532/17 од 28.08.2018. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев за поништај решења директора туженог бр. ...-...-...-... од 28.01.2014. године којим је тужиоцу отказан уговор о раду број ... од 11.06.2012. године и анекс број 3 уговора о раду, као и да се обавезе тужени да тужиоца врати на његово радно место. Ставом другим изреке одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 3857/18 од 05.09.2019. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Основног суда у Лазаревцу П1 532/17 од 28.08.2018. године. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца за наканду трошкова поступка по жалби.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Одлучујући о изјављеној ревизији, на основу члана 408. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да тужиочева ревизија није основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Битна повреда одредаба парничног поступка из тачке 12. става 2. наведеног

члана, на коју се тужилац позива, није законски разлог за ревизију (члан 407. став 1. тачка 2. ЗПП).

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је био у радном односу код туженог на радном месту руковаца самоходне дизалице. Решењем туженог од 28.01.2014. године отказан му је уговор о раду због учињених повреда радне обавезе из члана 102. став 1. тачке 3, 17. и 18. Колективног уговора туженог, односно члана 5. став 1. тачке 2, 22. и 23. Анекса уговора о раду - неизвршавања, несавесног, неблаговременог и немарног извршавања послова; противправног присвајања имовине послодавца и противправног прибављања себи или другоме материјалне користи у вези са радом. Тужилац дана 03.11.2013. године, приликом преузимања машине, није извршио проверу стања горива. Истог дана око 19 часова тужилац је заглавио машину на неосветљеном месту које је 100 м удаљено од места на којем је радио по налогу свог руководиоца. Сменском надзорнику тужилац тада није пријавио све чињенице везане за рад машине, односно није пријавио да се иста не може стартовати, а у радном налогу је нетачно евидентирао дужину њеног ефикасног рада. Приликом извлачења заглављене машине установено је да у њеном резервоару недостаје 400 литара горива.

На овако утврђено чињенично стање нижестепени судови су правилно применили материјално право.

Одредбом члана 179. став 1. тачке 2. и 3. Закона о раду („Службени гласник Републике Србије“, број 24/05 ... 32/13) прописано је да послодавац може запосленом да откаже уговор о раду ако за то постоји оправдани разлог који се односи на радну способност запосленог, његово понашање и потребе послодавца, и то ако запослени својом кривицом учини повреду радне обавезе утврђене општим актом или уговором о раду и ако запослени не поштује радну дисциплину прописану актом послодавца, односно ако је његово понашање такво да не може да настави рад код послодавца.

Анексом уговора о раду од 11.06.2002. године предвиђена је обавеза тужиоца да при доласку на радно место визуелно контролише исправност дизалице за рад, као и стање уља и горива у машини. Тужилац приликом преузимања машине није извршио контролу стања горива и тако је учинио повреду радне обавезе предвиђену чланом 5. став 1. тачка 2. тог анекса уговора о раду, односно члана 102. став 1. тачка 3. Колективног уговора туженог. Пропуст тужиоца да ту проверу изврши је скривљено неизвршавање радне обавезе, а неистинито приказивање ефикасног рада машине, односно непријављивање чињенице да се машина не може стартовати је несавесно и немарно извршење послова.

Изјављеном ревизијом се, по оцени Врховног касационог суда, правилност одлуке о тужбеном захтеву неосновано оспорава због погрешне примене материјалног права.

У поступку отказа уговора о раду тужени је претходно упутио тужиоцу упозорење о постојању отказних разлога. Достављено упозорење садржи све елементе прописане одредбом члана 180. Закона о раду тако да тужиоцу није онемогућено право на одбрану од тврдњи туженог да је учинио повреду радне обавезе. Решење о умањењу

основне зараде од 11.12.2013. године не представља сметњу да се тужиоцу изрекне мера отказа уговора о раду. Наведено решење није донето као санкција за повреду радне обавезе већ због радног учинка тужиоца који је у новембру 2013. године био испод стандардног. Осталим наводима тужилац оспорава утврђено чињенично стање што по члану 407. став 2. ЗПП није дозвољено, осим у случајевима из члана 403. став 2. тог закона који се у овом спору нису остварили.

Сходно изложеном, на основу члана 414. став 1. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.**

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић